

ইয়াৰ সন্ধান উলোচন কৰি বুজাব
কাৰণৰ সন্মত দাঙি ধৰিছে। ইয়াৰেই
সম্প্রদায়ৰ স্মৃতিৰ সন্মত নৰ্বনা মিন্দ
উত্তৰাল কলি দিছে সেই উত্তৰাল
সম্প্রদায়, বস্তুতন্তৰ হাতলৈ উঠি গয়া
কৃতিবাদত সৰ্বশেষ অল্প পিঠাৰে কলি
কি দেখুওৱা হৈছে।

৬) উল্লেখযোগ্যমত পোষা আৰু সৰু
প্ৰায়োগত চমকতা মানবত্ববলসীয়া।
অতিশয়লত লমত সাল্য মুৰাই আৰু চৰিত
অল্পমামী কৈ পোষা প্ৰায়োগ কৰিছে।
স্বামতে চৰা চোৱাল'ত বসমতনী লৈ পোষা
স্বাক্ষৰে প্ৰমুখি মৰিছে। উল্লেখন প্ৰমুখ-
উল্লেখকা কৈত, 'দুৰ্ভিক্ষাই মুঠা
লৈ দেখে উল্লেখকা আদি সৰু।
ইয়াৰ পোষিত কৃষ্ণাৰ্মী ব্যক্তিৰ প্ৰায়োগ
লক্ষণীয় সন্মানৰ ব্যৱহাৰ, পোষা কৃষ্ণা
অন্যদিক দেখা মানুহ পোষা সন্মানত।
মেনে - 'কিন্তু ইয়াৰ চৰিতৰেই মুঠি মুঠি মুঠ
চাউল হোৱাৰ দৰে পলিনৰ পকা-সি
মেনে তাইৰ সৰ্বশেষীক মুঠি মুঠি চাবলৈ
বিবিল' (পোষা প্ৰায়োগ)।

৭) বাস্তৱ জীৱনৰ পকা বুঢ়েলি অনা
অতিশয়লত 'উ' পোষাৰ্মীয়ে মে অকল
চামুস হুঠিৰে প্ৰত্যেক কৰিছিল অনে নহয়,
সোণ আৰু প্ৰমুখৰ দ্বাৰা সেই অতিশয়লত
তেওঁ আৰু পুঠি কৰি উলিছিল। প্ৰমুখি
প্ৰায়োগ সৰু-সুৰা বস্তুৰেই প্ৰতি তেওঁ

সততে হুঁচি বস্মিহিন। 'মামৰে বঁটা ততোণাল'
উপন্যাসখনত ঠাই পোৱা দ্ৰাষ্টিক বস্তুবোৰ হ'ল—
ডিমৰুৰ ফুল, চামেলী ফুল, জাম্বীৰৰ ফুল, তুকা
মাছ, উটৰ ছাল, চিকামাৰ চাল, জামান বন,
অপুৰ্ন সাৰুৰ পকা জাৰি পকা মোঠ বাহ, টোৰোণা
চৰাইৰ বাহ, কুঁহিয়াৰ সিঁচা আদি।

(৮) উপন্যাসখনত আক্ৰান্তি দুৰ্ভাগ্যৰ স্তৰে স্তৰে
বৰিব লগীয়া। উপন্যাসখনত স্তমিক সকলক
শোষিত শ্ৰমজীবি শ্ৰেণীৰ প্ৰতিভা আৰু বেগমনিৰ
প্ৰধান বিষয়া আৰু লোকল লীডাৰ শ্ৰীমতী মহাদেৱক
শোষণকাৰী বৃদ্ধোৰা শ্ৰেণীৰ প্ৰতিভা হিচাপে চিত্ৰিত
কৰা হৈছে।

(৯) উপন্যাসখনত হুমম আৰু হোমনি বৰ্ননায়ে
বিহেমস বিদ্ৰুতি লাভ কৰিছে। মামৰে বঁটা, নৰতামনী
আৰু বেগমনিৰ চাহাবসকলক চিত্ৰিত সংশোধিত
হুমম আৰু হোমনিৰ চিত্ৰিত হৈছে।

(১০) উপন্যাসখনত লেখিকায়ে সমাজৰ
দলিত নিঃশ্ৰেণিত জগতি চুইপাবসকলক সাহিত্যত
স্মাৰ্তুলৈ টানি আনিছে। হৰিজন সকলৰ জীৱন
চৰ্মৰ বিচিত্ৰ দিম আলোকিত কৰাৰ উদ্দেশ্যে
লেখিকায়ে শ্ৰীমতীৰ জীৱন পৰিকল্পনাৰ অন্তৰ্গত
পুণ্য-পাৰ্বন, স্বীতি-নীতি, আচাৰ ব্যৱহাৰ আদি
উপন্যাসখনত স্পষ্টভাৱে ভুলি ধৰিছে।

ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ বৰুৱাই উপন্যাস
খন স্মাৰক মন্তব্য দিছে যে 'মামনি হুমম
শোষকাৰী 'মামৰে বঁটা ততোণাল' পাঠি অতাই
স্বই ক্ষেত্ৰক বাস্তৱক নিৰ্মম সূৰ সূনা পাইছে,

এনে সবে হোমো কৰ্মপটৰ আৰিষ নোবোহো
এনে কৰ্মাই তালিছে। বাস্তৱৰ এনে বানিষ্ঠ
আৰু নিৰ্বেদে প্ৰবন্ধ উল্লেখসহিত দাঙি
বাৰিষ প্ৰকাৰে অতিকম তাৎপৰ্য্যপূৰ্ণ স্তে
হুষ্টি।

সত্যিকে হোমো মন মে সোপ্ৰসীত
মামেতে যিষ ততোবাল' যমনি উৎকৃষ্ট
উল্লেখ ॥

* * *